

1893-03-16

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet forløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

og gave mig Skrift. Men for hvad
 Lykke det at gjennefindes en
 Landfortilighed? Mere det lyf-
 tes Dem i det Allmentlige?
 Hvis De vilde blive ved at
 styre mig i Skole, som De begynde
 at vilde De gjøre mig aldeles
 forvekket, aldeles meand. I
 har vant godt gaa Vind til at
 se Naamhøst, hvor Gary j
 har set Purren til Papir, og til
 ikke at vide, hvad jeg maa
 skrive og hvad ikke. Skift en
 hvad man kalder for "Lynd".
 Tak fordi De holder af os
 (og det her de sy overbevist
 mig om gjennefindes Dem, Nye,
 som de forkyndte mig gjen-
 nem Dem). Bliv ved dem
 og omgæves os, som De vil, men
 respekter min Individualitet.
 Mrs H. P. Little's Udstilling
 var min Kone og sønnes Mening, at

Vallo's 1644 Memoirs 1893.
 The first edition of this book was
 published in 1644. It was
 reprinted in 1893. The
 book is now in the
 collection of the
 National Library of
 Medicine.

Lad mig — enten De nu til-
 lader det eller ei — begynde mine
 ganske kort og rijsen at sig-
 Dem, at jeg blev rigtig glad
 for Dores Linnis forlehen (af
 R^{te}). Der sad lidt Rester af
 Mismod, Forurettelsesfølelse,
 Bitterhed, el. hvad saarant
 noget herder, etsteds i en
 afkøling af mit Hjerte, fordi
 det havde været haardt ved
 mig — uden Grund, som jeg
 syntes. De svandt ud Loo.
 minde, som dyg for Salin,
 for at bruge et ganske nyt
 Billede.

Men naar jeg har sagt det,
 kan jeg vel ogsaa velen at mig
 forstaa, som om jeg var bitter
 el. vilde yppe Kir, tilfrie,

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 30 Nr. 12

at jeg synes, De er noget u-
retfærdig. Jeg synes, De forbe-
holder Dem selv den mest
sublimme Leichen m. H. t. at
bestemme "modens" viden-
skabelig De vil angaaes Folk
hvorefter De vil skrive om
Men jeg stakke Tyr kan at
den gjøve den tilgode og faar
uafærdig den Hovedet: saa
er jeg for skrivende, for langt
skrivende, for kjortip skrivende
de; men er jeg for mistroet.
Lad mig nu have Lov til
at være mig selv; andet
kommer der dog ikke noget
Godt ud af.
Hvor har jeg udtalt, at jeg
den vil angaaes for Brev?
Hvor har jeg bare antydning, at
jeg skrev godt, ~~saa~~ godt, at De
ikke kunde hamle op med mig.
Vi behøve ikke at lømpe
os; vi skulle bare være natu-
rige og være os selv, hver for
sin Side. Har jeg en natu-
rlig Tilbragtighed til hellere
at udtrope mig for Skrift
end for Mund (Jeg har for-
gæstet en ganske velsignet
Mund, naar det kommer
derfor an), saa maa De ikke
tro, at jeg ikke har Fiet aa-
bent for Læse og Skryppe;
derfor herved, den jeg kom
for ind. Men noget Bort
i at skrive, kan jeg ikke se,
der er, naar man skriver
sandt. Og jeg forsikker Dem
at jeg stæbet efter at være sandt.
Men jeg var en anden, kunde jeg fortælle det om mig
med den store Enkelthed at skrive, som jeg har gjort.